

LAIVAS

No. 29. Metai X

Liepos-July 12, 1930

IN SR valet.
respublikā
izdota

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

V SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

MAT. 5, 20—24.

NUO metu Jėzus tarė savo mokytiniam: Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiejų, jūs neįeisite į dangaus karalystę. Jūs girdėjote, kad seniesiems pasakyta: Nežmuši, kas gi užmuštų, bus smerktinas teisme. Aš gi jums sakau: Kiekvienas, kurs pyksta ant savo brolio, bus smerktinas, teisme. Kas gi sakytų savo broliui: Raka, bus smerktinas taryboje. O kas sakytų: Beproti; bus smerktinas į pragaro ugnį. Todel, jei tu atnašauji savo dovaną prie altoriaus ir tenai atsimeni, kad tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik tavo dovaną tenai ties altorium, eik pirma susiderinti su savo broliu, o paskui atėjęs atnašausi savo dovaną.

Lekcija.

I PETR. 3, 8—15.

YLIMIAUSIEJI: būkite visi vienos minties, užjaučia, mylėkite brolius, būkite gailestingi, romūs, nuolankūs; neatsilyginkite piktu už piktą, nes tam esate pašaukti, kad paveldėtumėte palaiminimą. Nes kas nori mylėti gyvenimą ir gerų dienų matyti, tegul sulaiko savo liežuvį nuo pikto ir tegul jo lūpos nekalba vyliaus; tegul jis nusigręžia nuo pikto ir tegul daro gera, teieško ramybės ir tegul ją seka; bet kurs jums kenktų, jei uoliai stengtųsi daryti gera? Bet jei ir turėtumėte ką kentėti del teisybės, jūs esate palaiminti. Nebijokite jų gąsdinimo ir nenustokite ramybės. Laikykite Viešpatį Kristų šventą savo širdyse.

—o—

ICHANG. Kinija. Ichang yra Apaštališkasis Vikarijatas. Ten dabar paskirtas naujas vyskupas Noel Gubbels, pranciškonas. Ta vieta yra Kinijos viduryje, 1,000 mailių atstu nuo jūros kranto.

Ichang vadinama “Kruvinoji Misija.” Ten per 30 metų nukankinti du vyskupai, septyni kunigai ir 14 kinų krikščionių.

Šioje misijoje darbas yra labai pavo-

jingas, ne del kiniečių žiaurumo. (Jie, sakoma, yra labai ramaus būdo žmonės), bet del jos kalnuotumo. Mat į kalnus subėga slėptis įvairiausi kriminalistai, kurie iš ten išlindę ieško sau grobio. Tikėdamiesi išpirkimo pagrobia misijonierius. Nesulaukę išpirkimo keršydami juos žudo. Kartais nužudo juos iš neapykantos krikščionybės.

Šventasis Tėvas Ir Vaikeliai.

Roma; tai Amžinasis Miestas. Kiek jam teko matyti liudnų ir linksnų reginių. Čia aprašysiu vieną reginį, labai džiuginantį, retą ir ypatingą.

Tai įvyko šių metų birželio mėnesio pradžioje. Šv. Tėvo jubiliejaus metais daug kas jį lankė, daug dovanų jam sudėjo, bet štai vieni lankytojai ir jų dovana pasirodė ypatingi.

Kolumbo Vyčiai (Amerikos) įsteigė ir išlaiko savo lėšomis Romoje "Pontifical Oratoria di San Pietro. Ji yra mokykla ir prieglauda mažučiams visos miesto dalies vaikučiams. Toje įstaigoje yra apie 2000 berniukų ir mergaičių. Ši mažų armija pasiryžo aplankyti Šv. Tėvą ir įteikti jam asmeniškai savo dovana. Diena, jiems paskirta, buvo ant rytojaus po dienos, kurioje Šv. Tėvui suėjo 73 metai.

Didelė Vatikane salė. Joje 2000 mažulių. Jie susirinko ir laukia Šv. Tėvo ateinant. Juos tvarko ir globoja "Gaiestingumo Dukterys" seserys vienuolės.

Įeina Šv. Tėvas. Visi, kiek buvo salėje ploja delnais ir šaukia skardžiais balsais "Evviva" (Tegyvuoja).

Šv. Tėvas ir jo palydovai sėda savo vietose, o mažučiai gražiausiai, sutartinai gieda Oratorijos himną. Baigiasi himnas. Du mažučių iš visos minios išeina pirmyn — berniukas, vardu Ferruccio Carli ir mergaitė Elena Galliani, kiekvienas jų devintų metų. Juodu neša pintinę. Joje stovi gana didelė terracotta dėžė, paauksuota ir papuošta Šv. Petro Aikštės vaizdu.

Vaikučių Dovana.

Dėžę padeda ant grindų. Prakalba berniukas trumpais žodžiais. Jis sveikina visų vardu Šv. Tėvą, primindamas daug įrodymų Jo prielankumo jų

Oratorijai. Jis priminė, kad jie jam dėkingi už tai, kad pernai jis padalino Pirmąją Šv. Komuniją 120 Oratorijos vaikučių. Jų tarpe, prisiminė, ir pats kalbėtojas.

Toliaus, rodydamas į dėžę, berniukas pats savo žodžiais pridūrė:

"Tarp šių soldų (tai mažučiai Italijos pinigai, kuriais dėžė buvo pripildyta), nėra nei vieno kunigų duotų, nei seserų, net Kolumbo Vyčių, bet tik mūs vienu — tai tie soldai, kuriuos mes dėjome diena iš dienos. Aš manau, kad čia mažiausia dovana Jūsų Šventenybei, kokią gauni Jubiliejaus metu, bet mes ją aukojame iš tikros širdies."

Šv. Tėvas klausė ir šypsojosi.

Kuomet berniukas pabaigė savo kalbą, mergaitė pasakė eiles, kuriose tarp kitų dalykų buvo štai kokios mintys ir išsireiškimai:

"Šv. Tėvai, ar nejauti čia to karmelio, bruscolinio aviečių kvapo, kuris eina nuo tų soldų? Nes tie soldai buvo duoti mums nusipirkti saldainiams, bet mes jų išsižadėjome, kad paaukotume juos Tau. Tai mažutė dovana, bet Tu iš savo gerumo priimk ją kartu su lydinčiais ją mūsų intencija ir išsižadėjimais.

Šv. Tėvas vis klausė ir šypsojosi.

Kuomet juodu baigė savo kalbas, Jis juodu pasišaukė prie savęs laimino ir glostė jų galveles.

Po to Šv. Tėvas, kaip tikriausias tų mažulių tėvas, kalbėjo visai vaikučių miniai.

"Bravo," sakė Šv. Tėvas.

"Pirmiausia," jis tarė, "Mes sakome bravo iš visos Mūsų širdies jums, jums visiems ir kiekvienam skyrium už jūsų gražų himną, kurį taip vienbalsiai ir sutartinai atgiedojo, nors taip daug čionai. Jūs suprasite, kad tą bra-

vo dar labiau užsipelno tie, kurie jus tų dalykų išmokino, t. y., mokytojos ir seserys.

“Todel pirmasis bravo priklauso jums, berniukai ir mergaitės, tuo brangesni man, kad jūs dar maži. Toliaus Mes dėkojame jums už tą turtą, kurį jūs Mums atnešėte — už tas gražias ir duosnias dovanas, kurias man įteikėte per savo sumanius atstovus, kurie jūsų vardu reiškė jūsų jausmus.

“Mes dėkojame jums iš gilumos širdies už jūsų kūdikišką gerumą ir už dovaną, kurią sumanėte padaryti bendrajam jūsų tėvui. Jūs žinote, kad visų viso pasaulio šalių vaikai siuntė savo dovanas šiam tos didžios šeimynos tėvui. Jūs suprasite, kad visame pasuly-

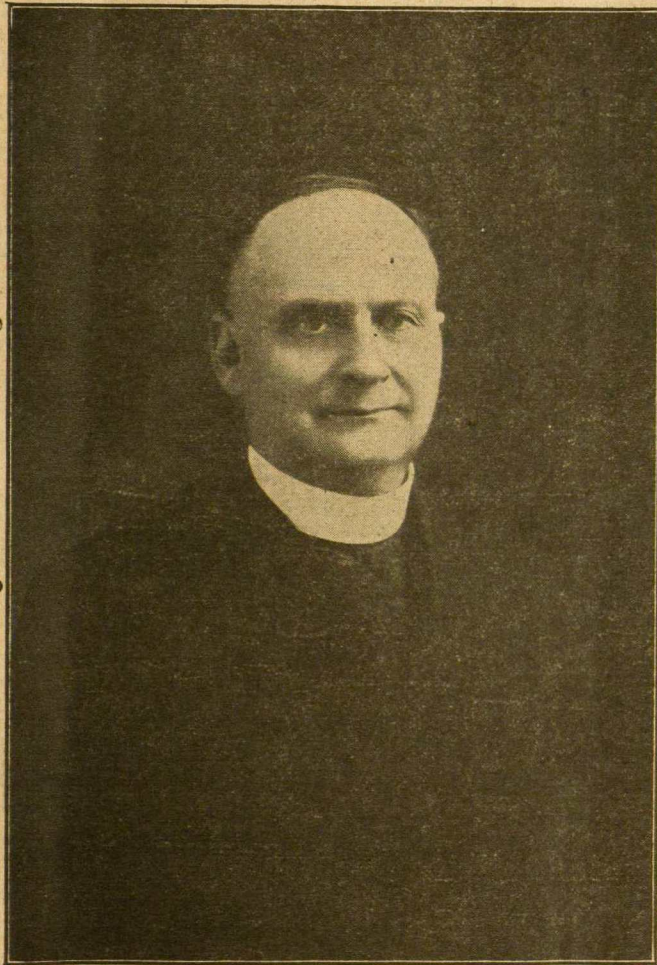
je yra daug labai svarbių reikalų, ypač misijose, kurios visos šaukiasi bendrojo tėvo pagalbos.

“Taigi, kiek jūs išgalėjote, jūs padėjote tam tėvui, kad jis lengviau galėtų padėti tiems, kurie reikalingi pagalbos.”

Mažučių tarpe.

Kada Šv. Tėvas pabaigė savo kalbą, suteikė Jubiliejinį palaiminimą ir medalikėlius, jis pakilo iš savo vietos, mažučiai plojo rankomis ir giedojo kitą savo himno dalį. Šv. Tėvas įsimaišė į jų tarpą. Čia jis juos laimino, glostė, kalbino, juokino su tikru tėvišku nuoširdumu. Galutinai apleido salę ir gryžo į savo kambarius.

Šv. Tēvas Pijus XI paskyrē J. E. kun. Prof. Pr. Būčī rytū apeigū vyskupu. Jo šventimai ī vyskupus īvyksta liepos 6 d. Romoje. Prašome pasimelsti už Jo Ekscelenciā vyskūpā Pr. Būčī, Marijonū Vienuolijos Vyriausią Vadovā.

Kataliko Visuomeniškos Pareigos.

Rašo: *Kun. D-ras J. Vaitkevičius, M. I. C.*

Kadangi valstybės neturi neklaidingumo dovanos savo įstatymų leidime, gali tad labai lengvai išleisti tokius įstatymus, kurie įžeidžia žmogaus prigimtį, užgauna jo teises. Tokių įstatymų valia neklausyti ir niekas negali kataliko barti tikėjimo vardu už tų įstatymų laužymą.

Teisė ir pareiga.

Kiekvienoje vietoje, kurioje tarsime žodį teisė, turime tarti ir pareigą, nes vienas be kito negali išsilaikyti. Jeigu vienas žmogus tur kokią teisę, tai kitas turi pareigos atiduoti anam jo teisę ir atvirkščiai, jeigu antrasis turi teisių, tai pirmasis turi pareigų atiduoti antrajam jo teises. Kitaip ir negali būti, nes, ieškodami savo teisių, o nepaisydami pareigų, suardysime visuomenės tvarką, prieisime prie revoliucijos.

Jeigu visuomenė turi teisių reikalauti iš žmogaus vieneto tinkamų darbų, tai žmogus turi pareigos juos atlikti. Bet ir visuomenė turi turėti pareigų žmogaus linkui, nes kas gi yra toji visuomenė, juk ne abstraktas kažkoks, ar šmėkla, yra tai kiti žmonės, kurie gyvena tuom pačiu gyvenimu, kaip ir mes. Jeigu jie turi teisių reikalauti iš manęs, kas yra jiems reikalinga, aš taip pat turiu teisių reikalauti iš jų, kas yra man reikalinga.

Demarkacijos linija.

Įdomu bus dabar sužinoti, kaip toli gali eiti abiejų pusių reikalavimai, būtent, kiek gali reikalauti visuomenė nuo žmogaus vieneto, o kiek žmogaus vienetas nuo visuomenės? Kitaip kalbant, ar yra kokia demarkacijos linija tarp žmogaus teisių ir visuomenės teisių, tarp žmogaus

pareigų ir visuomenės pareigų? Ar gali visuomenė atimti iš žmogaus visas teises, nieko jam neduodama ir nieko nepalikdama, ir atbulai, ar gali žmogus nesiskaityti visiškai savo reikalavimuose su visuomenės būkle ir jos gerove?

Jeigu mesime akimis į žmonijos istoriją, tai pastebėsime, kad toji demarkacijos linija tarp žmogaus ir visuomenės teisių amžiams bėgant yra labai svyravusi. Buvo laikai, kada toji linija buvo pasistumėjusi į visuomenės pusę jos nenaudai, palikdama per daug teisių ir liuosybės žmogaus vienetai, kuris visiškai buvo liovęsis skaityti su visuomenės reikalais. Toksai santykis viešpatauja pas laukinius žmones. Vienetas pasisavina visas teises, gyvena sau savo individualiniu gyvenimu, nepaisydamas, kas apie jį darosi, vengia bet kokių pareigų visuomenės naudai. Visuomenė, būdama labai silpna, nepajégia suvaldyti vieneto ir priversti jo derinti savo gerovę su kitų žmonių gerove.

Tokiose visuomenėse viešpatauja asmeniškasis kerštas. Esi pav. nuskriaustas, nesiskųsk teismie, nes, arba jį nėra visiškai, arba jis yra taip negalingas, kad nepajégia sugauti nusikaltėlio ir jo nubausti, pats, jeigu esi užtektinai galingas, pasigauk nusikaltėlį ir atsiimk iš jo savo rankomis, kas tau priklauso.

Iš tos pačios priežasties yra kilęs vadinamas Amerikoje Lynch'o įstatymas. Pagavai kaltininką, tai jį ir bausk toje pačioje vietoje, nes paleidęs, daugiau tu jį ir nesugausi, teismas neturėjo jėgų suminti kaltininką.

(Bus daugiau).

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Taša).

4. Klausyti ir stropiai vykinti savo vyresniųjų įsakymus. „Kas pažįsta Dievą, mūsų klauso; kas ne iš Dievo, tas mūsų neklauso. Tuo pažįstame tiesos dvasią ir paklydimo dvasią.“ (1 Jono 4, 6).

5. Šalinkis nuo dviprasmių, nepadorių kalbų. Neklausyk paleistuvingų dainų. Patyrimas rodo, jog biauariausi žmonių nusikaltimai iš čia ima nuodėmingą pradžią.

6. Pašėpiančios vyresniųjų įsakymus kalbos suardys tau dvasios ramybę. Jei neįstengi neleistinas kalbas pakreipti geron pusėn, pasišalink nuo jų.

7. Neieškok sau pagirimų, neklausyk tokių kalbų, žinok, jog išdidumas ir puikybė bereginti gali apimti tavo sielą ir gali visiškai sugadinti gerųjų darbų nuopelnus.

Norėdamas apmarinti girdėjimo pojutį, atsisakydamas nuo leistinų, bet nebūtinai reikalingų dalykų, pamėgink:

1. Nuolankiai išklausyti papeikiančias tavo kalbas, nors būtum visai nekaltas. Jei dirksniai neleidžia jų išklausyti, nerūstauk, bet, prisiminęs šmeižiamą Išganytoją, sujungk savo dvasios skausmą su Jo skausmais ir tyliai pasišalink, jei gali, nuo nenuoramų.

2. Nesiteirauk, ką kiti apie tave gero, ar blogo kalbėjo. Jų teismas yra ir bus tau skaudus. Visados tikrai norėk gera daryti ir eik tobulai savo pareigas.

3. Neieškok nereikalingų žinių, dienos skandalingų įvykių. Blogi pavyzdžiai veikia panašiai kaip supuvęs valgis. Blogas valgis užnuodina vidurius, o nedori žmonių darbai nuodina tavo sielos ramybę, pamaldumą, tobulumą.

4. Niekad slapta neklausyk prie durų, ką kiti kalba. Savo smalsumą sutvarkyk ir girdėjimo pojutį apmarink.

33. Kalba.

Girdėjimo pojūtis ir kalba pas žmogų ri-

šasi labai artimai. Girdime kaip kiti žmonės išreiškia protines sąvokas žodžiais; iš žodžių pina sakinius ir jais reiškia atskiras mintis, o mintis nuosekliai dėstydami padaro ištisą kalbą. Kalba yra protingo žmogaus savumas, kuriuo jis išreiškia savo mintis. Kadangi prie kalbos daugiausiai prisideda liežuvis, tai daugelis rašytojų, dėstydami kalbos tikslumą, aiškina, kaip reikia liežuvis suvaldyti.

Šv. Jokūbas apaštalas rašo: „Jei kas neprasikalsta žodžiu, tas yra tobulas žmogus. Jis gali taip pat laikyti pažabotą ir visą kūną. Jei mes pažabojame arklius, kad jie mūsų klausytų, mes valdome ir visą jų kūną... Liežuvis yra, tiesa, mažas narys, tačiau didžiujasi dideliais dalykais. Štai koki maža ugnis kokį didelį mišką uždega. Ir liežuvis yra ugnis; tai neteisybės pasaulis. Liežuvis yra mūsų narių tarpe; jis sutepa visą kūną ir padega mūsų gyvenimo tekinį, pats pragaro padegtas. Nes visų žvėrių, paukščių, žaliųjų ir kitų prigimtis duodasi pavergti ir yra žmogaus prigimties pavergta; liežuvio gi nėvienas žmogus negali pavergti: jis yra neramus nelabumas, jis pilnas mirtingų nuodų. Juo mes laiminame Dievą ir Tėvą, ir juo keikiame žmones, padarytus einant Dievo panašumu. Iš tos pačios burnos eina palaiminimas ir prakeikimas. Tai neturi, mano broliai, taip būti. Argi versmė išleidžia iš tos pačios skylės saldų ir kartų vandenį? Argi gali, mano broliai, fygos medis nešti vynuoges, arba vynmedis fygas? Taip nė sūri versmė negali duoti saldaus vandens.“ (Jok. 3, 2—12).

Papratę dabotis kalboje, galime greitai pastebėti ne vien artimo kalbos netikslumus, bet net kalbančio dorovinę vertę, „nes nėra gero medžio, kurs neštų blogų vaisių, nė blogo medžio, kurs neštų gerų vaisių. Kiekvienas medis pažįstamas ant jo vaisiaus. Nei nuo usnių nerenkama fygų, nei nuo erškėčio neskinama vynuogių. Geras žmogus iš gero savo širdies išdo išneša, kas gera, ir piktas žmogus iš

pikto išdo išneša, kas pikta; nes burna kalba iš širdies gausumo," mokina Išganytojas (Luk. 6, 43—45).

Kuris asmuo yra artimiau susivienijęs su V. Dievu, tai jo visos mintys ir kalba veikia Šv. Dvasios įtakoje. Dievas yra gausus tiems,

Norėdami patobulinti savo kalbą, laikykimės šv. Bonaventūros patiektųjų nuostatų.

1. Nesiskubink ir nesiveržk kalbėti. Jeigu yra reikalas prabilti, atsižvelgk, ar yra tam tinkamas laikas, vieta ir ką klausantieji veikia.

2. Būk atsargus kalboje. Visados žinok, ką kalbi, kaip sakai ir su kuo šneki. Į savo kalbą neįdėk pikto ar melo. Išganytojas sako: „žmonės teismo dieną duos atskaitą iš kiekvieno nenaudingo žodžio, kurį jie kalba." (Mat. 12, 36).

3. Kalbėk trumpai. Kas daug kalba be jokio tikslo, neišvengs nuodėmės. Jei turi ką sakyti, kas tau arba artimui būtinai reikia žinoti, arba naudinga yra, sakyk. Nedaug kalbėk, bet naudingai.

Jeigu laikysiesi šių trijų nuostatų, turėsi keleriopą naudą:

1. Išsisaugosi nusikaltimų kalboje.

2. Tavo dvasia bus kilni ir sąžinė rami.

3. Protėngai tavo tartas žodis bus didesnės svarbos pas žmones.

4. Užsitarnausi ypatingos garbės danguje. Taip mokina šv. Bonaventūra (pal. J. Jansen, Tugendshule, I p. 267 ir t.).

Tobulybės siekiantieji asmenys privalėtų dažniau kalbėti apie tuos dalykus, kurie tobulybėn veda, k. a. apie V. Dievą, apie dorybes, žmogaus amžiaus trumpumą, apie garbingą dvasionio pašaukimą, savas dvasines pareigas, jų gerą ėjimą, apie V. Dievo žodžio pagarbą, apie šv. Dvasios veikimą, šv. Panelės Marijos, šv. Juozapo ir kitų šventųjų pavyzdžius tobulybėn.

Saugotis kalboj įpratę, galime išvengti daugybės klaidų ir nusikaltimų. Tos gi klaidos gali skaudžiai paliesti artimo gerą vardą, meilę, ramybę, jo pasisekimą darbe, tobulybę ir dalinai išganymą. Savo kalboje privalome sau-

gotis nuodėmių ir klaidų.

1. Saugokis melo. Nemeluok, nes kiekvienas melas yra nuodėmingas.

2. Savo neatsargių žodžių neįžeisk artimo meilės. Neapkalbėk ir neteisk artimo. Reikale išreišk teisingai savo nuomonę.

3. Neįžeisk kalboje skaistybės, ar klusnumo dorybę, nes pāpiktintojai sunkiai atsakys Dievo teisme.

4. Nepeik savo pašaukimo, nes jis tau suteiktas Dievo.

5. Laikyk tau patikėtas paslaptis. Abejone gali jas pareikšti nuodėmklausiuvi ir jo nuomonę išgirsti.

6. Nesigirk nuveiktais darbais, ar atsiektu mokslu. Tavo darbai iškalbingiau patys už save šneka.

7. Savo kalboje būk atviras; per daug nesirūpink kam įtikti; neniekink kitų asmenų.

8. Nepasakok nenaudingus dalykus. Laikas trumpas, o daug gero reikia patiekti į tą trumpą laiką.

9. Nebūk savo nuomonėje užsikirtęs; nepašiepik kitų nuomonės, nes jų nuomonė gali būti kartais saugesnė ir tikresnė.

10. Nevartok šnekoje be reikalo V. Dievo, ar šventųjų vardo.

Polinkis šnekėti apmarinimams: 1. Tyla. Išmok tylėti, o mokėsi šnekėti. Vienuolynuose tyla yra labai branginama. Paskirtomis valandomis visi privalo tylomis savo darbus dirbti. Bet ir pasaulyje gyvenantieji gali pasiskirti pav. prieš piet 1 valandą nieko nekalbėti ir po piet bent 1 valandą, jei užimamas pastovis ir visa aplinkuma leidžia.

2. Jeigu kyla noras ką nors aščiau pasakyti, arba nori pranešti apie kurį nereikalingą žinoti įvykį, — susivaldyk ir nesakyk. Dievo akyvaizdą prisiminęs, apsvarstytyk, ar tavo toji kalba sutiktų su Dievo valia, ar ne, ar ji teiktų Dievui garbės ir artimui naudos, ar ne.

(Daugiau bus).

Bažnyčios Apeigos.

Katalikų Bažnyčia garbina Dievą vieną, bet turi Tris Asmenis. Tą garbinimą ir pagarbą, teikiamus Dievui, Bažnyčia apipina ir lydi įvairiausomis, gražiausiomis ir skaitlingomis apeigomis arba ceremonijomis.

Bažnyčia, pagal Jėzaus norą ir dvasią, pasižymi tąja nekalta, kūdikiška meile Dievo, Jėzaus Kristaus Motinos, Švenčiausios Marijos Panos ir Šventųjų.

Kaip vaikai, myli savo tėvą ir motiną, vartoja nekurias labai nuoširdžias, gražias ceremonijas, kuomet nori pagerbti tėvus, taip daro Bažnyčia, gerbdama savo geriausiąjį Tėvą, Dievą, savo mylimiausiąją Motiną, Mariją ir Dievo didžiausius prietelius ir mylimiausius vaikelius — Šventuosius.

Bažnyčios apeigos yra pilnos grožės ir artizmo. Jos yra tikrasis papuošimas to garbinimo, kurį ji teikia Dievui. Jos yra, galima tvirtinti, tylioji Bažnyčios kalba. Bažnyčia, labai dažnai, savo apeigomis daug daugiau pasako, negu iškalbingiausias pamokslininkas. Jos apeigos kartais daro tokį įspūdį, kuris neišdyla žmoguje visą jo gyvenimą.

Jos kalba į Dievą ir į tikinčiuosius ne vien žodžiais, kaip kalbėtojas; ne įvairiais garsais, kaip daro muzikas; ne spalvomis, kaip daro artistas; ne švelniais judėjimais, kaip aktorius-lošėjas, bet visais tais būdais, kartu imtais ir dar daugybe kitų, kurių kas kitas neišgali pavartoti.

Bažnyčios kalba, pasireiškianti apeigose, yra visiems, kas ne aklas, kas ne aklai laikosi bažnyčioje, suprantama.

Kolei kas-ne-kas neišmoka svetimos kalbos, tai ji yra jam be vertės,

be naudos, nesuprantama, ir tik tuscias garsų skambėjimas. Bet kada jis ją išmoka, tuomet ji pasidaro jam maloni, naudinga ir suprantama.

Kaip nesupranta Katalikų Bažnyčios apeigų, jos jam išrodo be prasmės, be vertės ir tuscias dalykas. Gi suprantantiems jos yra brangintiniausias dalykas.

Buva atsitikimų, kad nekurie tikintieji leidžia save apeigoms taip pagauti, kad jos jiems pasidaro beveik svarbesnės už pačias tikėjimo tiesas. Tai, žinoma, klaidinga, bet rodo, kaip apeigos veikia.

Šių žodžių rašytojui teko sužinoti, kad iškilmingos Dievo Kūno procesijos apeigos Šveicarijos Fryburgo mieste visuomet atverčia ne vieną protestoną. Toje procesijoje, kuri įvyksta miesto gatvėmis, dalyvauja Universiteto ir aukštųjų mokyklų profesoriai ir studentai, miesto valdyba, kantono valdininkai ir kariuomenė ir įvairiausios katalikiškosios įstaigos. Ją lydi kilniausias apeigos, išpuošimas gatvių, namų, bažnyčių frontų ir didis visokiausių organizacijų įvairumas.

Katalikų Bažnyčios apeigos nėra kaip kokis artifizijalis papuošimas prisagstytas prie garbinimo Dievo, bet jos eina iš paties tikėjimo, iš tikėjimo paslapčių ir tiesų. Jos yra kaip sveiko, gerai įsišaknėjusio medžio gražūs, dideli, sveiki lapai ir žiedai.

Kaip lapai ir žiedai išeina iš medžio ir sudaro vienatą su juo, taip yra su tikėjimo tiesomis, paslaptimis ir apeigomis Katalikų Bažnyčioje.

Tos apeigos yra išorinis išreiškimas tų šventų minčių, kurias įkvėpė apreiškotosios religijos tiesos ir karštų jausmų, kuriuos įkaitino sakramentinės

Dievo malonės.

Kas nežino tų tiesų, kas negavo ir neturi sakramentinių malonių, tas nesusilaukia ir tų saldžių, karštų jausmų; tam apeigos yra beprasmis dalykas; tam kunigas, tas apeigas daras, yra tik lošias aktorius, o ne tikrasis išreiškėjas tikėjimo dvasios ir jausmų.

Tikintieji katalikai turi šį dalyką taip pat labai gerai suprasti. Pirmiau jie savo prote, savo dvasioje privalo turėti tikėjimo tiesas, tą dieviškąją šviesą; jie turi turėti tą tikiybinių dvasių ir savo širdyje kilnius religinius jausmus ir tik iš jų turi eiti tos apeigos, kurias jie atlieka. Kitaip tos apeigos bus tuscias, beprasmis dalykas.

Katalikas deda savo ranka ant savęs ženklą kryžiaus. Jei jis tai daro, garbindamas Šv. Trejybę ir Išganytojo Kančią, tai ta apeiga labai daug reiškia. Bet jei jis tą ženklą darytų be tikėjimo, nieko nemitydamas, ta apeiga būtų tuscia.

Katalikas, įėjęs bažnyčion, klaupia. Tai apeiga. Jei jis klaupia, norėdamas tuomi reikšti pagarbą V. Jėzui Švenčiausiame Sakramente, jo ta apeiga labai daug reiškia: ji Dievą pagarbina ir žmogų daro Dievui malonesnį ir kilnesnį, ir pelno jam nuopelnų.

Tikėjimas be apeigų nyksta, kaip medis be lapų. Bet negera taip pat, jei tikintieji pildytų tik apeigas, nesirūpindami, kad jos eitų iš gilaus tikėjimo į Dievą.

— o —

KATALIKŲ PASAULY

LAIŠKAS IŠ KELIONĖS Į JERUZALĖ. (*Rašo Kun. J. Vaitiekūnas, Kun. J. Navickui, M. I. C.*)

Didž. Gerb. Kunige: Tai šandie jau esu kunigu ir jaučiuosi taip laimingu, kaip laimingas žmogus kada nors begali

jaustis. Tas labai daug ir nuo Tamstos priguli, nes, jei ne ta laiminga pažintis su Tamsta, jei ne Tamstos broliškas rūpestis mane išprausti į mokyklą ir joje išlaikyti, aš vargiai būčiau galėjęs atsiekti nors ir labai trokštamą tikslą ir, šandie negalėčiau džiaugtis ta laime, kuria dabar yra pripildyta mano širdis. Taigi, brangus kunige, priimk mano kuo širdingiausį dėkingumą ir, kaip esi rūpinęsis, kad galėčiau likti kunigu, taip dabar, kartas nuo karto prisimink mane savo maldose prie Dievo, kad aš galėčiau būti kunigu pagal Jo Švenč. Širdies norą.

Kaip matote, turėjau laimę, kurios tūkstančiai norėtų, t. y. primiciją laikyti Jeruzalėje ir tai Velykų rytą "orto jam sole." Ištikrųjų išpūdingas buvo tai įvykis, kurio niekadoms neužmiršiu — Jeruzalėje Velykos ir kartu primicija. Atlankius šventąją Žemę, dabar suvis kitoks atrodo ir Brevijorius ir Mišolas. Kiekvienas Jeruzalės, Galilėjos, Genezareto priminimas kartu primena ir tuos malonius išpūdžius, tenai patirtus. Teisingi mūsų prof. Linder'io žodžiai, kurie ir buvo man paraginimu vykti Palestinon, būtent:

"Wer die Bibel will verstehen,
Muss ins Land der Bibel gehen."

Kelionėje išbuvau truputį daugiau mėnesio. Egipte (Kaire) išbuvau 3 dienas. Iš čia atlankiau pyramidas, faraonų karstavietes, Heliopolį, Memphį ir t. t. Jeruzalėje 8 d. Iš čia Negyvosios jūrės! (Velykų subatoje gerai išsimaudžiau). Tiesa, nuskepti čia negalima, bet prigerti greičiau negu kitur, nes vanduo deginte degina, ypač akis ir nosį. Nazarete 2 dienas. Ant Genezareto ežero 2 dienas, Damaske 1 dieną, Baalbecke (Heliopolį) 1 d., Konstantinopolyje 3 d., — Belgrade 1 d. Pervažiavau Mažąją Aziją — mūsų bočių tėvynę; padainavau "Siuntė mane motinėle į Dunojų vandenėlio" ir kitas

dainėles. Gaila tik, kad čia užsilikę mūsų broliai išpūtę akis žiūrėjo man į akis, bet vargiai mane suprato. Keičiasi laikai, keičiamės ir mes.

Grįžau Innsbruckan ir pasinėriau darban, nes esu gana atsilikęs. Mat, tai šventimai, tai plenai į Palestiną buvo mane taip užinteresavę, jog apie dogmą neturėjau laiko nei prisiminti. Bet užtat dabar turiu dirbti su "overtime."

Gale liepos mėn. baigiu studijas ir tuomet grįšiu Lietuvon bent kiek pasidaruoti.

Iškilmingas primicijas laikysiu Subačiuje 3 ar 10 d. rugp. O, kaip būtų malonu, kad ir Tamstos galėtute jose dalyvauti. Kun. Vincas, (kun. Navicko brolis. Red.) tikiu, tikrai dalyvaus, o gal ir Tamsta?

Mano brolis buvo nepatenkintas, kad aš važiauvau vienas be jo Palestinon, tai ką gi? Ir jis iškirto šposą; buvo nuvykęs į Kartaginą į Eucharistinį kongresą. Jis su kitais iš Lietuvos 6 asmenimis išbuvo kelionėje mėnesį laiko ir labai daug ko pamatė.

Kaip begyvuojate? Aš jau labai išsilgiau Dėdės Samo padangės. Dievas žino ar kuomet beteks pagyventi tos garbingos žvaigždėtos vėliavos pavėsyje.

Malonūs ir Lietuvos laukai bei krūmai. Tikiuosi, kad J. E. mano vysk. parinks man ramią vietelę kur yra ežerų, miškų ir upių, kur nors apie Zarusus ar Dusėtas. Tenai galėsiu ir bent kiek pasidaruoti ir pasilsėti, nes jau esu gana pavargęs, besibastydamas po svetimus kraštus. Tuo kartu sudiev!

Nuoširdžiai dėkingas Tamstai

Kun. Jonas Vaitekūnas.

NAUJAS PEORIOS VYSKUPAS. —

Monsignoras Juozas H. Schlarman, Šv. Petro katedroje, Belleville, Ill. tapo konsekruotas vyskupu. Peorios vyskupu jį paskyrė Šv. Tėvas bal. 19, 1930.

Chicagos Kardinolas Jurgis Munde-

lein atliko konsekravimo apeigas. Iškilimėse dalyvavo taip pat Rockfordo vyskupas E. Hoban, Springfieldo vyskupas J. Griffin ir daugiau.

CHICAGO, ILL. Neseniai Chicagoje įvyko skaitlingas Katalikų Studentų Dvasinės Vadovybės Suvažiavimas. Atvyko studentų ir studenčių iš 35 valstijų apie 2000 asmenų. Atsilankė jų ir iš Kanados. Buvo delegatų iš 225 aukštesniųjų mokyklų.

Chicagos rengimo komisija nesitikėjo tokios daugybės svečių. Posėdžių salėje pritrūko vietos. Ji buvo kinšte prikimšta.

Labai puikiai atrodė viena grupė mergaičių, kurios susisėdo ant platformos, ant kurios stovėjo Šv. Panelės stovykla. Jos buvo kaip ir kokis mistiškas vaizdas, kad suvažiavimas yra Šv. Panelės globoje.

Kardinolui leidus kasdien "Palmer House" salėje buvo laikomos Mišios. Visi studentai kasdien jų klausė ir vienbalsiai giedojo šventus himnus.

Mokslą einąs jaunimas rimtai ir nuodugnai svarstė religinio auklėjimo svarbą. Jis pabrėžė, kaip religija gelbsti jaunomenei kilti prie idealų ir atlikti kilnų darbų.

Jis pabrėžė, kad jau bręsta laikas, kada pasaulionys studentai turėtų stoti viešai skelbti religiją ir ją ginti nuo nepamatotų priekaištų.

Svarbią vietą užėmė svarstymas literatūros klausimo. Čia studentai iškėlė aukštą baissias išdavus skaitymo pragaištingos šių laikų literatūros, itin žurnalų, per kuriuos teka visokis sugedimas. Taigi padaryta daug pasiryžimų skleisti katalikiškąją literatūrą.

Suvažiavimas, pirm pradėsiant savo posėdžius, pasiuntė savo ištikimybės pareiškimą ir sveikinimą Šv. Tėvui ir Jungt. Valstybių prezidentui.

LONDON. Anglija. Čia katalikų persekiojimo laikuose buvo daug kentėtojų

už tikėjimą, itin iš kunigų ir vienuolių. Pereitą gruodžio mėnesį penki jų buvo paskelbti palaimintaisiais.

Neseniai Chideock'e įvyko apeigos ir iškilmės tų kentėtojų pagarbai. Apeigose dalyvavo Birmingham'o vyskupo padėjėjas, vyskupas Jonas Barrett. Apeigų metu jis sėdėjo aržuolo kedėje, kurią kituomet vartojo palaimintasis Hugh Green, kunigas ir kentėtojas.

Ta kedė tapo nuosavybe Weld'ų šeimynos. Ji atgabenta į Chideock, Dorset, griuvėsius, kur apie 5,000 asmenų dalyvavo procesijoje pagerbdami palaimintuosius.

GYVUOJA 250 METŲ. Šv. Jonas La Salielis 250 metų atgal įsteigė vienuoliją, vardu "Krikščioniškųjų Brolių". Jų tikslas buvo ir yra steigti mokyklas ir jose mokytojauti.

Dabar ta vienuolija turi 15,000 brolių, padariusių vienuolinius įžadus ir 5,000 naujokų, kurie mokosi, lavinasi ir mano pasilikti broliais vienuoliais. Visa vienuolija padalinta į 60 provincijų. Jungtinėse Am. Valstybėse jų yra penkios. Jų centrai New Yorke, Baltimorėje, St. Louis'e, San Francisco ir New Orleans'e.

Daug, daug jie pasidarbavo katalikų Bažnyčiai. Jų vedamos mokyklos milijonus gerų katalikų davė per 250 metų.

WASHINGTON, D. C. Čia rugsėjo 28 iki spalio 2 d. žada būti Katalikiškųjų Labdarybių Tautinės Konferencijos suvažiavimas. Daug svarbių darbų dirba ta Konferencija. Ji vis plačiau apima visoki socialią katalikų pakraipoję darbą. Jų darbo programa apima vaikus, šeimas, kaimo gyvenimą, atskirų asmenų šelpimą ir t.t.

MONTREAL, Kanada. *Prigėrė Kunigas*. Sekmadienyje, birž. 22 d. prigėrė kunigas vienuolis, jezuitas, Raymondas Cloran, Loyolos Kolegijos drausmės prefektas. Jis išgelbėjo dvi skėstančias mergai-

tes, bet, tai darydamas, pats neteko jėgų ir nuskendo.

Šv. Laurino upė, kuri teka per Montreale, yra vandeninga ir gili.

Dvi mergaitės, kurios maudėsi skirtoje maudyklėje, tapo pagautos vandens srovės ir buvo didžiame pavojuje. Tėvas Cloran, kuris maudėsi toliau, kitoje maudyklėje, pamatęs kad mergaitės nepajėgia jau dasigauti į maudyklę, atbėgo gelbėti.

Jis daplaukė iki vienai, kuri menčiau galėjo plaukti ir ją plaukdamas palaikė iki atplaukė luotas. Tą pridavęs į luotą puolė gelbėti kitą. Ją beskėstančią sučiupo ir pajėgė dar laikyti iki luotas priplaukė. Priduodamas ją į luotą pats pasinėrė ir daugiau neiškilo.

Jo kūnas dar nebuvo surastas birželio 24 d.

NEW YORK. *Šventinimas Orlaivio*. "Marquette Lyga" Bellanca Airplane Kompanijoje padirbdino misijinį orlaivį. Jo vardas "The Marquette." Jį dovanoja vyskupui Crimont ir misijonieriams jezuitams, kurie dirba tarp indijonų ir eskimų Aleskoje ir apielinkėse.

To orlaivio pašventinimas įvyko birž. 29 d. Tą pačią dieną, kurioje Romoje kanonizuoti jezuitai misijonieriai kentėtojai dabartinėje rytų Kanadoje ir New Yorke valstybėje.

A. † A.

ADOMAS AVIETA,

Nuolatinis Marijonų Kolegijos Remėjas, mirė gegužės 26 d. 1930 m. Worcester, Mass. Už jo sielą atlaikytos dvejios Šv. Mišios Marijonų Vienuolyne. Visų-gi Remėjų prašome sukalbėti už a. a. Adomo sielą po 1 Ražančiaus dalį.

MUSŲ DARBAI

AS arčiau susiduria su Amerikos Marijonų darbuote, aiškiai pamato, jog Marijonų Vienuolija deda visas savo pastangas, kad užtikrintus šviesesnę lietuviams ateitį Amerikoje. Ji globoja Kolegijos Fondą, iš kurio galų gale pakils verta lietuvių vardo mokslo įstaiga; ji stropiai ruošia savo Vienuolijos narius prie naujų mokslinių darbų, prie mokytojavimo. Penkiolika klierikų pereiniais mokslo metais ėjo Kunigų Seminarijose ir Universitetuose mokslus Marijonų Vienuolijos lėšomis. Romoje, Montrealyje ar kitur besimokinantis klierikas Vienuolijai kainavo apie po 500 dolerių. Tuo būdu, daugiau septynių tūkstančių dolerių Vienuolija įdėjo į būsimų mokytojų mokslą vienais metais.

Jeigu Marijonai gyventų kiekvienas sau atskirai, to padaryti būtų neįstengę; bet gyvendami bendrijoje ir daug kame patogumų atsisakydami, pajėgė sudaryti pusaštunto tūkstančio dolerių klierikų mokslui. Ir taip metai į metus. Juo daugiau klierikų mokosi, juo daugiau jiems išlaikyti reikia pinigų.

Nei vienas lietuvis klebonas, nei viena parapija neaukoja ir neišleidžia tiek daug bendriems lietuvių išėivių mokslo reikalams, kiek pakelia Marijonų Vienuolija.

Marijonai pasitiki pilnai Dievo Apveizdai, pasitiki suprantančių tautinius reikalus lietuvių katalikų duosnumui ir visas savo pastangas deda, kad pasiimtas pareigas gerai atliktų. Nei kunigai, nei broliai Marijonai iš to neturi sau asmeninės naudos. Jie visi dirba jiems skirtą Dievo darbą ir džiaugiasi galėdami del Kristaus Bažnyčios ir savo brolių reikalų nuilsti, pavargti. Aišku, jei rastųsi daugiau pagalbos iš šono, Marijonų

Vienuolija padarytų dar daugiau. O dabar daro tiek, kiek patys su gerųjų Remėjų pagalba gali.

Kolegijos Remėjai:

O. Augustinavičienė Shenandoah, Pa.	3.00
Balbina Abromaitė Chicago, Ill.	5.00
F. Domontas Detroit, Mich.	3.00
Ona Mikaitis Phila., Pa.	3.00
St. Jucevičienė Chicago, Ill.	3.00
Jon. Zaleckis Racine, Wis.	3.00
T. Egeliene Racine, Wis.	3.00
M. Klevienė Phila., Pa.	3.00
Andr. Radzevičius Chicago, Ill. ..	3.00
O. Norkuniūtė New Haven, Conn.	5.00
Kun. Jurgis Česna Sioux City, Iowa	3.00
Juozas Česas Cicero, Ill.	3.00
Bronis Čelka Chicago, Ill.	2.00
Barb. Parekevičienė Chicago, Ill.	3.00
Ona Gužienė Chicago, Ill.	3.00
Mar. Sadauskienė Chicago, Ill. ..	1.00
K. Šarkauskas Kenosha, Wis. ..	3.00
K. Baltrušaitis Brooklyn, N. Y.	15.00
Zuzana Buividiene Thompson, Pa.	2.00
M. Stankienė Kenosha, Wis.	3.00
Barb. Juronienė Chicago, Ill.	3.00
Mar. Šaulienė Chicago, Ill.	3.00
Urš. Tamošauskienė Chicago, Ill.	3.00
Pr. Valuskis Chicago, Ill.	3.00
Ona Daugirdienė Chicago, Ill.	3.00
Mar. Česnakevičiūtė S. Boston, Mass.	3.00
O. Petruškevičienė S. Boston, Mass.	3.00
Vincas Šalaševičius Lietuva	3.00
El. Baranauskiūtė Dorchester, Mass.	5.00
Sof. Motiejūnienė Dorchester, Mass.	3.00
Pranas Mizger S. Boston, Mass. ..	3.00
Ben. Kazlauskienė Lawrence, Mass.	3.00
Mikal. Kašetienė Lawrence, Mass.	2.00
Mr. & Mrs. Jančiai Lawrence, Mass.	25.00
J. Dokšus Kenosha, Wis.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kodėl Labdaringoji Sąjunga nestato seneliams ar našlaičiams prieglaudos, juk farmą nusipirko?

Chicagietis.

ATSAKYMAS. Pastatys, kaip turės tam tikslui pinigų. Farmą, tiesa, įsigijo, bet už ją tik trečioji dalis išmokėta. Likusius bando sukelti skyriuose. Būtų gera, jei Tamsta kokią tūkstantinę jiems paaukotum. Tada greičiau Labd. Są-ga išsimokėtų skolas ir pasistatytų senelių ir našlaičių prieglaudą.

KLAUSIMAS. Girdėjau, būk Lietuvoje vyrams įvedė naują rūbų madą. Vasaros metu nešios plačius baltinius be jokių sagų tik su lietuviška juosta. Ar tiesa?

C. F. iš Phila., Pa.

ATSAKYMAS. Lietuvos kaimuose senai taip nešioja, bet miestuose — ne. Ar miestiečiai sukaimės, ar kaimiečiai sumiestės, — ateitis parodys. Vyrai madų mažai paiso, žiūri, kad būtų padoru ir patogų.

KLAUSIMAS. Ar gerai padariau valgydama 4 liepos d. šventėje mėsą? “Laive” buvo rašyta, kad kard. Mundelein šiemet leides.

J. N. iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. 4 liepos buvo penktadienis. Mėsos valgyti nevalia be ypatingo Bažnyčios leidimo. Chicagos arkivyskupijos katalikai šiemet tą leidimą gavo. Jie galėjo, jei norėjo, valgyti 4 liepos su mėsa, ar be jos; bet Detroite ir kituose miestuose reikia žinoti, kaip dvasinė valdžia sutvarkė.

Kadangi Tamsta nežinodamas tikros tiesos penktadienyje valgei su mėsa, — bus geriausia nieko nelaukus pasiklausti nuodėmklausio per išpažintį apie to nusikaltimo didumą. Nevalia išstatyti savęs pavojum nusikalsti.

KLAUSIMAS. Kada baigsis Šv. Tė-

vo paskelbtas Jubiliejus?

P. Ožienė, Boston, Mass.

ATSAKYMAS. Šių metų Jubiliejus pasibaigė birželio 30 d.

KLAUSIMAS. Ar gali moteriškė po kūdikiui eiti tuoj į bažnyčią, ar turi pirmiau gauti palaiminimą.

L. K. iš Chicagos.

ATSAKYMAS. Gali. Palaiminimo gali ir vėliau paprašyti.

Žinoma, būtų daug tinkamiau, jei laimingoji motina pirmu savo atsilankymu po ligos bažnyčioje galėtų padėkoti Viešpačiui; sau ir savo kūdikiui paprašyti Bažnyčios skirto geroms motinoms palaiminimo.

KLAUSIMAS. Ar visos moterys gali gauti palaiminimą Bažnyčios po kūdikiui?

L. K. iš Chicagos.

ATSAKYMAS. Ne, nevisos. Moteris turi būti katalikė ir gyventi Bažnyčios palaimintoje moterystėje. Ant “korto” susibėgusių Bažnyčia nelaimina, nes tokios prie Bažnyčios dvasios jau nepriklauso.

KLAUSIMAS. Ką daryti su perskaičytais “Laivais?”

Z. Kropas, Baltimore, Md.

ATSAKYMAS. Tamsta geriausiai juos sunaudosi, duodamas “Laivus” kitiems pasiskaityti, ar persiūsdamas giminėms į Lietuvą, arba sudarydamas iš viso meto “Laivų” dailią, pilną gražių pasiskaitymų, pamokinių knygą.

KLAUSIMAS. Delko prie stalo prieš ir po valgio reikia atsistoti ir sukalbėti kokią maldele, ar “Tėve mūsų”?

J. T. — Mo.

ATSAKYMAS. Nėra griežtai nurodyta, ar atsistojus, ar atsisėdus, ar atsilaukus kalbėti maldas prieš ir po valgio. Kaip kas tai padaro, taip yra gerai. Svarbiausia čia tai, kad einąs valgyti

žmogus atsimintų, kad viskas reikia daryti Dievo garbei, taigi ir valgyti reikia su tuo pačiu tikslu.

Visur beveik yra priimta, kad maldas prieš ir po valgio visi kalba atsistoję.

KLAUSIMAS. Ką reikia sakyti tokiems žmonėms, kurie sėda prie stalo valgyti nepersišegnoję ir po valgio nesimeldžia, nors visi katalikai, o dar arčiau — pliauškia biaurias kalbas, neatsižvelgdami nei į suaugusius nei į mažus vaikus?

J. T.—Mo.

ATSAKYMAS. Daug yra geros valios ir gerų norų katalikų, kurie nežino ir nesupranta maldų prieš ir po valgio svarbos. Juos prie progos galima pamokyti, kad žmogus katalikas privalo priprasti viską daryti didesnei Dievo garbei. Šv. Povilas Apaštalas pamokino: “Ar valgote, ar geriate ir tai Dievo garbei darykite.” Todėl geri, susipratę katalikai, klausydami šv. Povilo apaštalo nurodymo meldžiasi prieš valgi, kad tai atliktų Dievo garbei, ir po valgio, kad padėkotų Dievui už tą dovaną.

2. Daug yra lietuvių katalikų, kurie yra šeškai — bailiai. Jiems tai galima pasakyti. Daug lietuvių bijo ir dreba, kad jų kas nepajuoktų, nepašieptų. Tai yra biauri, šlykšti, vergiška balių dėmė. Jie parodo, kad jie neturi savo idealų, savo gilių įsitikinimų, gilaus tikėjimo supratimo ir daug dalykų gerų ir blogų daro kaip “monkės” — bezdžionės, tik pamėgdžiodami kitus. Juk daug tikinčių lietuvių ir į bažnyčią šventą dieną neina Mišių klausyti, bijodami kad jų, labiau subedievėje draugai ir pažįstami, nepajuoktų. Jie apsirinka geriau eiti pragaran, negu pakęsti kokį nors pajuokimą.

3. Daug lietuvių, net katalikų, yra didelių nepraustburnių. Jų burnos tai kaip lietuviškas mėšlynas arba amerikietiškos “dumpos,” į kurias visas biaurybes suveža.

Tokiems galima pasakyti, kad jie neturi nei mažiausio išauklėjimo, nei jokio mandagumo, ir kokio nors susipratimo. Jie tikriausi storžievių tipai.

Be to jie parodo, kad yra nemokšos. Neturėdami ir nežinodami ką nors rimtesnio kalbėti, kad griebiasi tuojaus nuo “pasturgalio.” Tai ir parodo, kad toliau pasturgalio dar jie neišaugo.

KLAUSIMAS. Ar Didžioje Subatoje švėstas vanduo geras per visus metus, ar tik iki Sekminių?

G. S. Chicago.

ATSAKYMAS. Geras per visus metus.

LIETUVOS ŽINIOS

Žemaičių Kalvarija. Gegužės 4 dieną įvyko parapijos salėje Katalikų Veikimo Skyriaus susirinkimas. Kun. Drabnys laikė paskaitą: “Motinos reikšmė šeimos auklėjime.” Po paskaitos tartasi įvairiais vietos reikalais.

Gegužės 11 d. buvo net dviejų draugijų susirinkimai, būtent: “Šv. Vincento a Paulo” pavargėliams šelpti ir pavasarininkų. Labdarių draugija nutarė prašyti poną Telšių apskrities Viršininą leisti per Didžiuosius Kalvarijos atlaidus, kurie esti nuo liepos 1 ligi 12 d. padaryti elgetų naudai viešą rinkliavą ir per tuos atlaidus neleisti elgetauti, nes tuomet būna apgavikų ir išnaudotojų. Be to, prisirinkus elgetų iš įvairių ir tolimų vietų, ne vienas iš nuovargio ir kitų įvairių kelionės ir oro nepatogumų susergera. Tai sudaro daug vargo policijai ir kitiems žmonėms, nes Ž. Kalvarijoje liginės ir gydytojo nėra. Valdžios siunčiamas felčėris atlaidams pasibaigus išvažiuoja, o liginiai elgetos lieka kuriuose privačiuose namuose. Na, o dar atlaidų metu, kai esti susirinkę nuo 30,000 ligi 50,000 žmo-

nių, tai tuomet vargu kame ir kokia nors vieta gauti. Be to, ateina elgetų visokiomis ligomis sergančių. Iš to tykoja pavojus ir kitiems užsikrėsti. Be sakytų priešasčių, reikėtų paminėti ir šią, kad į Didžiuosius Kalvarijos atlaidus atkeliauja net iš užsienio žmonių. Jie, pamatę įvairių susirinkusių, dar ir apsimesusių, elgetų, ne kokią gauna įspūdį apie Lietuvos žmonių būklę.

Pavasarininkai, išklausę įdomios p. Neimontienės paskaitos "Mandagumas," nutarė iškilmingai švęsti šv. Aloyzo dieną. 6 v. ryto šv. mišios ir bendra Komunija, o po to visi eis ligi sumos vaikščioti Kristaus Kančios keliu. Po pamaldų suvaidins parapijos salėje "Šv. Aloyzo pašaukimą." Šokių tą dieną nebus.

Gegužės 18 d. Ūkininkų Smulkaus Kredito banko visuotinis susirinkimas parapijos salėje. O bažnyčioje bažnytinėms draugijoms po pamaldų konferencija.

Žemaičių Kalvarija Žemaičiuose vadinama šventa vieta. Mat, čia yra švč. Marijos paveikslas jau nuo 1643 m., pragersėjęs stebuklais, ir Kristaus Kančios keliais su 19 koplyčių. Tad žmonės mėgsta lankyti šią vietą net ir iš toliausių kraštų. Kasmet pavasarį iškilmingas Kristaus Kančios keliu vaikščiojimas prasideda šv. Kryžiaus atradimo — geg. 3 d. Žemaičiai vadina tą šventę mažąja Kalvarija. Šiais metais, pasinaudodami gražiu ir šiltu oru, žmonės maldininkai buvo atkeliaavę ir iš tolesnių vietų. Vietos gyventojai sako, kad seniai jau tiek žmonių yra buvę per šv. Kryžiaus atlaidus. Buvo taip pat atvykę visi apylinkės kunigai. Iškilmingai procesijai, kuri vaikščiojo Kristaus Kančios Kalnus, vadovavo ir Križiauninkėje pamokslą pasakė gerb. Lieplaukės klebonas kun. Longinas Inčiūra, šv. Jono kalne, kame yra Kristaus Alyvų daržė koplyčia — Gaduvavo klebonas kun. Juozapas Balčiūnas, o Kri-

staus nuplakimo koplyčioje (beržų kalne) — kun. Antanas Urbonavičius, iš Alsėdžių. Iškilmingą sumą laikė Viekšnių kan. Novickas.

Nuo šv. Kryžiaus atradimo kaskart vis dažniau pradeda tai atskiri asmens, tai būreliai, tai įvairios ekskursijos lankyti Ž. Kalvariją. Štai gegužės 14 d. Žem. kalvarijiečiai turėjo nemažą džiaugsmo. Buvo šilta, kiek debesuota diena. Vietos žmonės, kaip paprastai, dirbo savo dienos darbus — kas namuose, kas lauke... Tik štai, apie vienuoliktą valandą, visai netikėtai, suskamba garsiai ir gražiai kelių dešimtų asmenų dainuojama daina ir pasirodo netikėti svečiai. Sujuda, subruzda žmonės. Vieni dairosi ir klausinėja, kur ir kas čia gieda, kiti, pamatę svečius, bėga jų pasitikti ir sužinoti, kas ir iš kur atkeliaavę. Šie netikėti svečiai — Sedos gimnazistai su savo mokytojais; visų buvo apie 70. Ekskursantai pirmiausia aplankė bažnyčią. Čia prie atdaro švč. Marijos Stebuklingo paveikslu pasimeldė, gražiai pagiedojo šv. Panelės garbei giesmių, apžiūrėjo kitus paveikslus, altorius ir po to, dar aplankė Kristaus Kančios kelius, Marijonų vienuolyną ir kitas įdomesnes vietas, iškeliavo atgal.

Žemaičių Kalvarijoje klebonauja amerikiečiams pažystamas gerb. kun. V. Dvaranauskas. Jam norint rašyti, adresuokite: Gerb. kun. V. Dvaranauskas, M. I. C. Žemaičių Kalvarija, Mažeikių apskr., Lietuva, Europe Lithuania.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Alp 2272